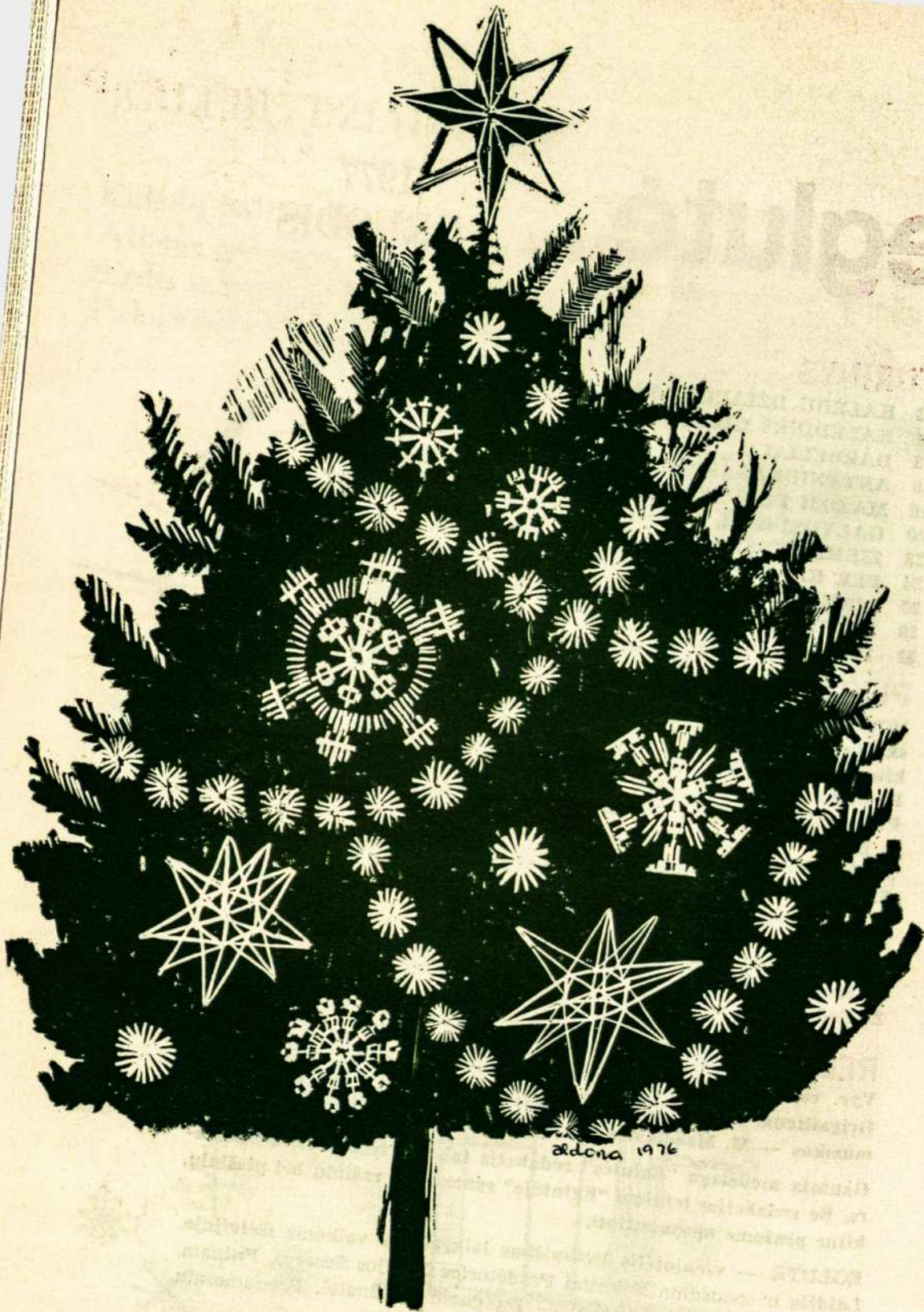

dey

aldona 1976

eglutė

1977
gruodis

eglutė

1977
GRUODIS

TURINYS

- 3 KALĖDŲ DŽIAUGSMAS, O. B. Audronė
- 4 KALĖDINĖS GIESMĖS
- 8 DARBELIAI
- 10 ANTANIUKAS, Šatrijos Ragana
- 18 MAŽOJI EGLUTĖ, T. Arajs
- 20 GALVOSŪKIAI, L. Šalčiuvienė
- 23 ŽIEMA, V. Šimaitis
- 24 PER KALĖDAS, I. Grigaitienė
- 27 LINKSMOJI KALĖDŲ DVASIA, S. Kučėnaitė
- 29 KŪČIŲ NAKTĮ, R. Kučėnas
- 31 1977 M. TURINYS

PIEŠINIAI

1977 m. viršeliai ir "Eglutės" vinjetė — A. Sruoginienės
skyrių vinjetės piešė Z. Sodeikienė

kitos iliustracijos:

- R. Šlapkauskienės — 3
- P. Osmolskio — 4
- E. Muliolienės — 7
- M. Barzdžiūtės — 5
- A. Sūkuvienės — 11, 12, 13, 15, 17, 28
- R. Lapšienės — 18, 19
- A. Sruoginienės — 23
- I. Grigaitienės — 24, 25, 26
- A. Muliolytės — 27
- Z. Sodeikienės — 29, 30

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, kalbos — L. Šalčiuvienė, pasakų — A. Vygantienė, muzikos — M. Mažeikaitė-Utz, darbų — J. Zubinienė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių, kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintėlis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

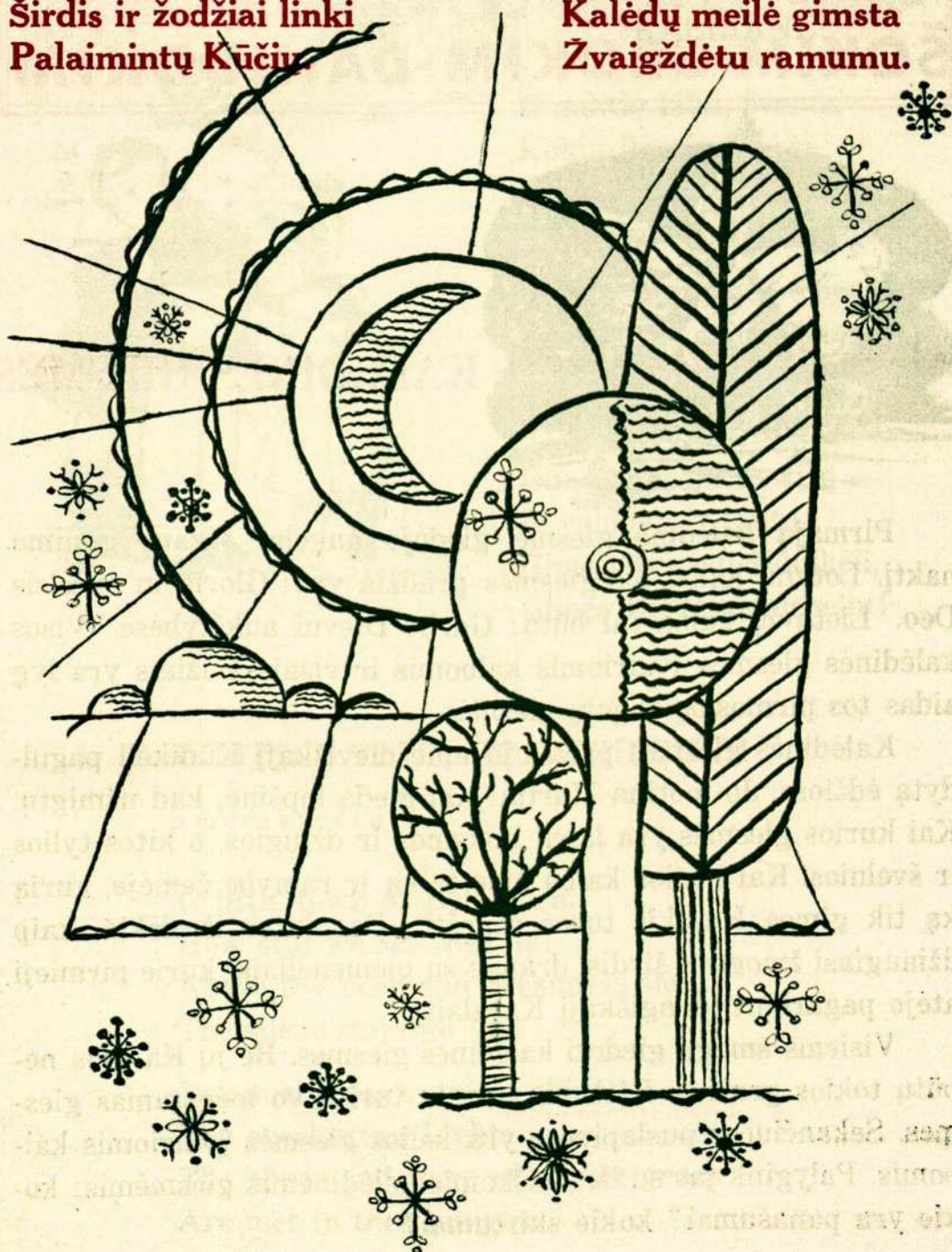
THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy — \$0.75. Second class postage paid at Putnam, Conn. 06260.

KALĖDŲ DŽIAUGSMAS

O. B. Audronė

Kalėdų baltas džiaugsmas
Atbėga takučiu,
Širdis ir žodžiai linki
Palaimintų Kūčių.

Ir laukiančioje žemėj,
Kad būt šviesu, gražu
Kalėdų meilė gimsta
Žvaigždėtu ramumu.

KALĖDINĖS GIESMĖS

Pirmąją kalėdinę giesmę giedojo angelai Jėzaus gimimo naktį. Lotynų kalba tos giesmės pradžia yra: Gloria in excelsis Deo. Lietuvių kalba tai būtų: Garbė Dievui aukštybėse. Visos kalėdinės giesmės įvairiomis kalbomis ir visais amžiais yra lyg aidas tos pirmosios angelų giesmės.

Kalėdinės giesmės pasakoja apie dieviškąjį Kūdikėlį paguldytą ėdžiose. Jo motina Marija jam gieda lopšinę, kad užmigtų. Kai kurios giesmės yra labai linksmos ir džiugios, o kitos tylios ir švelnios. Kai kurios kalba apie taiką ir ramybę žemėje, kurią ką tik gimęs Kūdikis turės atnešti. Dar kitos išreiškia, kaip džiaugiasi žmogaus širdis, drauge su piemenėliais, kurie pirmieji atėjo pagarbinti dangiškąjį Karalaitį.

Visiems smagu giedoti kalėdines giesmes. Be jų Kalėdos nebūtų tokios gražios. Kiekviena tauta turi savo mėgstamas giesmes. Sekančiuose puslapiuose yra kelios giesmės įvairiomis kalbomis. Palygink jas su lietuviškomis kalėdinėmis giesmėmis: kokie yra panašumai? kokie skirtumai?

KALĒDINĒ

O naktie kilni, šventa,
Koku ilgesiu laukta:
Gimē Kristus, Kūdikēlis,
Gimē Dievas piemenēliu.

Šviečia žvaigždē — neužges,
Džiaugsmā, laimē žmogui neš:
Gimē Kristus, Kūdikēlis,
Gimē Dievas piemenēliu.

Būk pagarbintas visu —
Ir valdovu ir tautu,
Gimēs Kristau Kūdikēli,
Gimēs Dieve piemenēliu!

O LITTLE TOWN OF BETHLEHEM

amerikiečių

O little town of Bethlehem,
How still we see thee lie!
Above thy deep and dreamless sleep
The silent stars go by.

Yet in thy dark streets shineth
The everlasting Light;
The hopes and fears of all the years
Are met in thee tonight.

VENID PASTORCILLOS

ispanų

Venid pastorcillos,
venid adorar
al rey de los cielos,
que ha nacido ya.

*Ateikit, piemenėliai,
Ateikit garbinti
Karalių iš dangaus,
Kuris gimė jau.*

IL EST NE prancūzų

1. Il est né, le Divin Enfant,
Jouez haut-bois, résonnez musettes;
Il est né, le Divin Enfant,
Chantons tous son avènement.

2. Depuis plus de quatre mille ans
Nous le promettaient les prophètes.
Depuis plus de quatre mille ans
Nous attendions cet heureux temps.

1. *Gimė jis — dieviškas Kūdikis,
Grokit obojai, skambėkit vamzdeliai.
Gimė jis — dieviškas Kūdikis,
Jo atėjimą giesmė skelbkim.*

2. *Virš keturių tūkstančių metų
Ji žadėjo pranašai,
Virš keturių tūkstančių metų
Laukėm šios džiungios dienos.*

PRAKARTĖLĖ

Ko reikia:

1. Puošnios, tuščios popierinių nosinaičių dėžutės
2. Kalėdinių atviručių
3. Baltos vatos
4. Klijų
5. Žirklių

Kaip padaryti:

1. Iškirpk Jėzų su Marija, gyvuliukų, angelų iš kalėdinių atviručių, sveikinimų.
2. Priklijuok juos popierinių nosinaičių dėžutės viduje taip, kad būtų matyti pro skylę.
3. Dar viduj gali priklijuoti vatos gabaliukų — tai gali būti sniegas arba debesys.

MAKARONŲ EGLUTĖ

Ko reikia:

1. Kieto kartono
2. Klijų
3. Žirklių
4. Makaronų
5. Auksinių dažų (spray paint)

Kaip padaryti:

1. Padaryk trikampę formą iš kartono.
2. Suklijuok įvairių rūšių makaronų. Pripildyk visas tuščias vietas.
3. Paprašyk tėvelių, kad apipurkštų auksiniais dažais.
4. Iškirpk žvaigždutę iš kartono ir priklijuok viršuj.

Nupiešk, ko trūksta sniego seniui: kepurę, šaliką, šluotą...

ANTANIUKAS

Šatrijos Ragana

Šatrijos Raganos tikras vardas yra Marija Pečkauskaitė. Ji buvo žymi rašytoja Nepriklausomos Lietuvos laikais. Šiomet sueina 100 metų nuo jos gimimo. Jos apysakas vaikai labai mėgdavo skaityti, ir ji vaikus labai mėgo. Dažnai apie juos rašydavo. Ji buvo mokytoja ir gimnazijos direktorė. Šioje apysakoje gydytojas pasakoja apie berniuką, kurį jis pavėžino rogėmis. Apysaka vyksta tais laikais, kai Lietuva buvo valdoma rusų carų, dar prieš nepriklausomybės laikus.

Teko man važiuoti pas ligonį, tolokai, kokias tris mylias. Buvo žiemos laikas, prieš pat Kalėdas. Žiūriu, eina keliu vaikų būrys, vis maži berniukai. Kiekvienas nešas po knygų ryšelį, o vienas, gudresnis, sudėjęs jas į maišelį, pasikabino ant nugaros, kad rankos nešaltų.

— Sveiki, vyrai! Kurgi taip keliaujate? — sušukau.

Būrelyje kilo sumišimas. Kai kurie vaikai žiūrėjo į mane išsizioję, kiti kumščioavo vienas kitam į šoną. Pagaliau vienas atsakė:

— Einam namo Kalėdoms!

— Jei norite, galiu keletą pavėžinti. Kuriems toliau, sėskitės!

Bet neatsirado norinčių. Vieniems buvo arti namai, kitiems tuojuo reikėjo iš vieškelio sukti. Dar kiti gal nediršo. Tik vienas atsiliepė:

— Man toli... Dar gera mylia vieškeliu...

— Tai eikš ir sėskis!

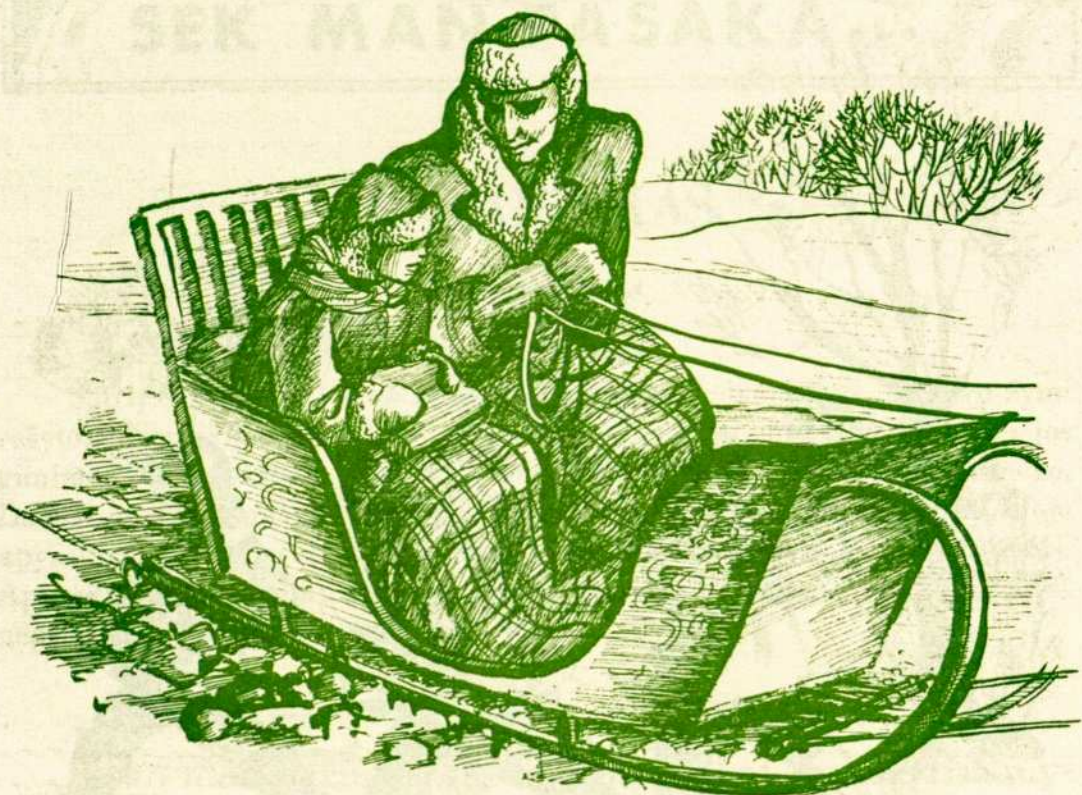
Pažiūrėjau į savo kelionės draugą. Buvo tai kokių dešimties metų berniukas su pilka veltine kepure, giliai užsmaukta ant kaktos, ir su raudonu šaliku, apvyturiuotu apie kaklą.

— O-o, kaip aš greit būsiu namie! Greičiau už Kaziuką ir už Jurgutį! Patrakusiai bėga arkliai!

— Ar toli gyveni?

— Ar aš? Kunigiškiuose. Bus kokia mylia vieškelio, paskui jau čia pat ir namai.

— Tai ilgą kelionę turi į mokyklą. Ar nebijai eiti naktį pats vienas?

— Eee, nebijau! Kas man ką padarys? Žmonės sako, esą visokių baidyklių, bet man rodos, kad tik prasimano. Dėl ko aš niekad jos jokios baidyklės nesu matęs?

— Sakyk tikrai, koks tu gudrus!

— E, aš nebijau nieko! Kad ir būtų baidyklių, nebijočiau. Mamytė sako, kad kiekvienas vaikas turi savo angelą sargą, ir aš turiu. Tai jis mane apgintų nuo baidyklių. Juk negali būti, kad baidyklės daugiau galios turėtų už patį angelą!

— Žinoma, žinoma!

— Taip norėčiau pamatyti nors kartą tą angelą! Kartais eidamas staigiai šmukšt! ir pažvelgiu į šalį, gal pamatysiu nors sparnų galelį.

— Ir nepamatei nė karto?

— Ne! Tik šventi žmonės tegali pamatyti angelus. . . Aš negaliu. Bet vis tiek žinau, kad ne vienas einu. Jis mane saugoja. Juk aš nevaikščioju dažnai, tik Kalėdoms, Velykoms, Užgavėnėms. Esu mieste, pas dėdienę.

— Ar ten gerai tau? Linksma?
— Nė kas... Daug vaikų yra mokykloj, linksma...
Bet namie vis geriau. Norėjau, kad Elzytė kartu su manim mokytųsi, bet tėtis sako: "Bobai, — sako, — mokslas nereikalingas".

— Kas ji tokia? Ar tavo sesutė?

— Ar Elzytė?

— Taip.

— Žinoma, sesuo. Truputį už mane mažesnė... Aš ją labai myliu, jokie vaikiuko tiek nemylėčiau. Aš ją mokau... ne maskoliškai*, — kam jai? — bet lietuviškai...

— Tai tu ir lietuviškai moki skaityti?

— Kaipgi! Mamytė seniai išmokė. Kokią knygą paimu, tokią paskaitau. O rašyti lietuviškai nieks manęs nemokė, o aš dėlto parašau! Pats išmokau!

— O ar daugiau seserų ir brolių ar turi?

— Yra ir Levuks... Et, kas iš jo! Mažas dar, visai durnas.

— Tai tu tik mokytus myli? Matai, koks!

— Myliu ir Levuką... bet kad jis toks, tik rėkia, verkia... Tokie įkyrūs tie maži vaikai.

Sutemo visai ir pradėjo snigti. Lengvos, minkštos snaigulės atrodė, lyg dangaus gėlių lapeliai. Tylu buvo lyg dykumoje, tik plonas "studento" balselis skambėjo ir skambėjo lyg sidabrinis varpelis.

— Tai kad stebėsis namie, mane pamatę! — kalbėjo jis vėl.

— Tai tavęs labai laukia namie?

— Ajai! Mamytė jau rytdienai tikriausiai taiso bulvių kukulius, o gal ir ragaiši kepa.

— O ką dirbsi namie?

* Rusiškai.

— O, aš turiu daug darbo! Su pačiūžomis po prūdą čiūžinėsiu. Pasidirbau gražias pačiūžas... Bet tai atsil-sėdamas. O taip — turiu popieriaus, rašysiu... Mamytė man nupirko rudenį dainų knygelę, aš jas persirašysiu į sąsiuvinį. Ir kokių ten gražių yra dainelių... Bet tamsta juk mokyta esi, tai viską žinai?

— Gal ir žinau. Ar neatmeni bent vienos?

— Viena, rodos, truputį atsimenu... "Karvelėli paukštužėli, kodėl tu burkuoji? Ar vargelius, ar kryželius tu savo rokuoji?" O toliau nebeatmenu...

— Aš pabaigsiu, — ir padeklamavau Vienožinskio eiles. Mano berniukas išmeigė akis į mane ir klausė atsi-dėjęs.

— Prašom pasakyti dar kartą, — tarė, man pabaigus. Ir padeklamavau "Kur bėga Šešupė kur Nemunas teka..."

— O kas buvo tas Vytautas Didysis?
— Tai buvo lietuvių karalius; seniai, seniai, kol lietuviai buvo tvirti, daug žemės turėjo.

— O kas dabar mūsų karalius? Tur būt tas pats, kur pas mus klasėje ant sienos kabo? Mokytojas sako, kad jis esąs mūsų caras. Bet juk jis maskolis.* Ar Vytautas buvo maskolis?

— Ne, jis buvo lietuvis, kaip tu ir aš. Bet dabar nebeturime savo lietuviško karaliaus.

— Nebeturime! O dėl ko?

— Daug kalbėti, vaikeli! Nėra dabar laiko. Ar žinai ką? Grįžęs į mokyklą, ateik pas mane, aš tau tada pasakosiu viską ir dainų daug pamokysiu, ir duosiu paskaityti. Ar ateisi?

— Ateisiu, at! Tuoju grįžęs! Tamsta man ir apie Vytautą pasakysi? Koks tamsta laimingas, kad viską žinai! Aš taip norėčiau žinoti! O mums mokytojas niekados nieko nesako nei apie Vytautą, nei apie lietuvių karalius. Vis tik apie maskolius ir apie maskolius!

Valandėlę viešpatavo tylą.

— Norėjau vieno daikto paklausti. . . — atsiliepė plonas balselis.

— Klausk.

— Kaip tai yra? . . . Mokytojas mus klausinėja, kas mes esame, ir reikia atsakyti: "Ja ruskij"* Jis taip liepia. Bet juk tai netiesa, juk mes katalikai, lietuviai, ne maskoliai? Juk jei būtume maskoliai tai maskoliškai kalbėtume, į cerkvę* eitume. . . Kam jis moko meluoti? Aš at-

* Rusas

* Rusų kalba: "Aš rusas".

* Rusų bažnyčia.

sakiau jam vieną kartą, kad esu katalikas lietuvis, o jis mane už tai į kampą pastatė . . . visai valandai!

Plonutis balselis sudrebėjo.

— Bet aš ir antrą kartą nesakysiu, kad esu ruskis! Ar gražu taip meluoti?! Verčiau dar kampe pastovėsiu... nemirsiu!

— Vyras esi, mano vaikelį!

MAŽOJI EGLUTĖ

*Tamaros Arajs pasaka
iš latvių kalbos vertė M.Š.*

Miške snigo ir snigo.

— **Gelbėkit!** — sušuko mažoji eglutė, purtydama savo šakeles. — **Sniegas mane užklos ir niekas manęs nebe-
matys!**

Atbėgo kiškis. Savo priešakinėmis kojytėmis jis nupurtė sniegą nuo mažosios eglutės. Bet vėl snaigės krito ir krito. Eglutę vėl apdengė nuo galvos iki kojų.

— **Gelbėkit!** — vėl šaukė mažoji eglutė, siūbuodama savo viršūnėlę. — **Niekas manęs nebesuras ir neims puošti Kalėdoms.**

Pro šalį bėgo stirna. Ji apmindžiojo sniegą aplink mažąją eglutę, ir jai pasidarė geriau. Bet vėl sniegas ėmė

kristi ir ją iš naujo apdengė. Aplink ją stiepėsi didžiulės eglės. Jos purtė savo dideles šakas ir dar daugiau sniego bėrė ant mažosios eglutės. Ji bandė purtyti savo šakas, bet sniego buvo per daug. Ji nepajėgė jo nukratyti.

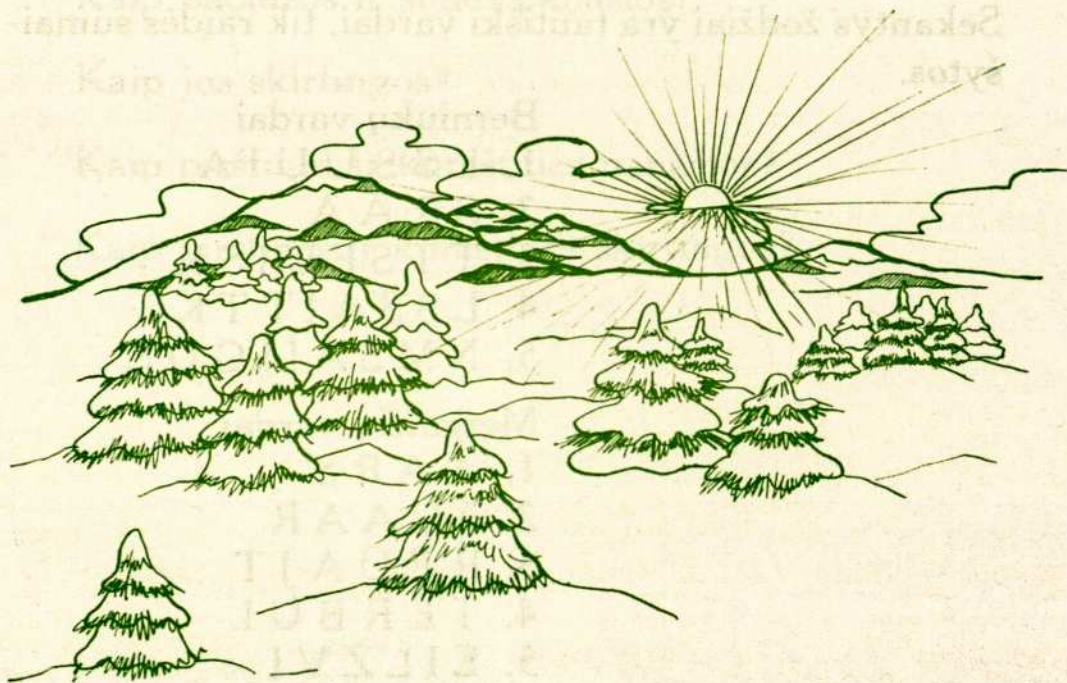
Sniegas krito ir krito. Jis apdengė mažąją eglutę šiltu, baltu patalu.

— A-a-a, — nusiziovavo mažoji eglutė. Užuovejoj jai buvo šilta ir gera. Ji pasiraižė į vieną pusę, į kitą ir užmigo. Miško dvasia ją dar šilčiau apkamšė balta sniego antklode, išausta sidabrinėmis žvaigždutėmis.

Ir taip mažoji eglutė išbuvo visą žiemą, iki pavasario.

Miško dvasia jai pasakė:

— Gal kitais metais būsi kiek didesnė ir galėsi pati nusikratyti sniegą nuo savo šakų. Tada tave pamatys ir išsirinks Kalėdoms. O jei ne kitais metais, tai dar kitais. Turi truputį dar paaugti ir tada tikrai galėsi būti Kalėdų eglutė.

ŠLIURĖ IR KEPURĖ KALBA

paruošė L. Šalčiuvienė

I. SUDĖTINIAI ŽODŽIAI

Kodėl Pauliaus mama ji vadina mėlynakiu?

Kodėl Andrius sako: "Mano katinas yra retadantis"?

Kodėl lituanistinėj mokykloj vaikai Liną vadina geltonplaukiu?

Jeigu žinote, ką reiškia išretintieji žodžiai, žinosite atsakymus į šiuos tris klausimus.

II. PABANDYKITE ATITAISYTI

Sekantys žodžiai yra tautiški vardai, tik raidės sumaišytos.

Berniukų vardai

1. LSSUUIA
2. SRAA
3. TTSEUISK
4. LSSAITTK
5. NMSAIIGDE

Mergaičių vardai

1. AARS
2. ŠUAAR
3. RĖŪAJT
4. TĖRBUI
5. ĖILŽVI

III. SKIEMENUOKIM!

Parašykite sekančius žodžius atitinkamoj eilėj:
Kūčios, Kalėdos, sniegas, ledas, plotkelės, rogutės

1-no skiemens

2-jų skiemenų

IV. PANAŠUMAI IR SKIRTUMAI

Kaip sniegas ir ledas panašūs?

Kaip sniegas ir ledas skirtingi?

Kaip pačiūžos ir slidės panašios?

Kaip jos skirtingos?

Kaip pirštinės ir kumštinės panašios?

Kaip pirštinės ir kumštinės skirtingos?

V. GALVOSŪKIS

Ant ko tvarte gyvuliai miega?

Atsakymą rasite galvosūkyje. Jis bus sudarytas iš likusiųjų raidžių. Bet pirma turite surasti visus sekancius žodžius. Jie gali būti skersai, išilgai, nuo viršaus žemyn, nuo apačios aukštyn, ir gal net nuo kampo į kampą.

eglės, gėlė, gruodis, Kalėdos, Kūčios, rogės, ryt, siena, sniegas, varpai

K	V	E	R	Y	T	G
V	A	G	O	S	E	R
Č	R	L	G	L	I	U
I	P	E	E	E	N	O
O	A	S	S	D	O	D
S	I	E	N	A	O	I
S	N	I	E	G	A	S

Lapkričio galvosūkių atsakymai

Žvėrių vardai: 1. liūtas, 2. pingvinas, 3. dramblys, 4. begemotas, 5. beždžionė, 6. raganosis, 7. šernas, 8. lokys, 9. kupranugaris, 10. jūrų vėplys.

Kryžiažodis: Skersai — 1. šmėkla, 2. spalys, 3. ruduo, 4. grėbliu. Išilgai — 1. šluotos, 2. kauke, 3. ragana, 4. užburta, 5. lapai.

Gruodžio galvosūkių atsakymai

Berniukų vardai: 1. Saulius, 2. Aras, 3. Kęstutis, 4. Kąstytis, 5. Gediminas.
Mergaičių vardai: 1. Rasa, 2. Aušra, 3. Jūratė, 4. Birutė, 5. Živilė.

Galvosūkis: Tvarte gyvuliai miega ant šieno.

ŽIEMA

Viktoras Šimaitis

Vėjeli, vėjeli, nepūsk!
Upeli, miegok, nepabusk!
Ilsėkis, žemele balta,
Sidabro žvaigždėm apsnigta:
Graži Karalienė Žiema
Ateina sapnus nešdama!

PER KALĒDAS

Irena Grigaitienė

Arūnas labai norėjo turėti šunį. Prašė mamos, prašė tėčio. Net ir senelių prašė, bet visi tylėjo ir nė vienas Arūnui šunelio nepažadėjo.

Arūnas vis galvodavo, kaip malonu būtų turėti šunį. Grįžtant iš mokyklos jo šuo, kurio vardas būtų Sargis, atbėgtų jo pasitikti. Vakare, jau atsigulus į lovą, Sargis taip pat išoktų ir, atsigulęs prie Arūno kojų, užmigtų.

Staiga Arūnas prisiminė mamos pamokymus: “nesušalk kojų.” Sargis, gi, miegodamas prie jo kojų, visą naktį kojas šildytų. Visa ką gero Arūnas apie Sargio turėjimą sugalvodavo, tuoj mamai pasakydavo ir vis prašydavo Sargio. Niekas nepadėjo. Arūnui atrodė, kad mama begalo užsispyrus, nes nenori nė kalbėti apie kokio nors Sargio įsigyjimą.

Atėjo Kalėdos. Per Kalėdas visi gauna dovanų. Geri vaikai dažniausiai gauna tai, ko jie daugiausiai norėjo. Arūnas jautėsi geras vaikas, tad tikėjosi, kad gal po Kalėdų eglute atsiras Sargis. Kalėdom artėjant, visas dovanų dėžes jis atsargiai judino ir laukė, ar iš kokios nors nepasigirs “au-au”. Nieko negirdėdamas, net ausį prikišęs prie kiekvienos klausė. Bet Sargio nei ženklo.

Arūno namuose po Kūčių vaikai atidaro dovanas. Vieni ima pirma dideles, kiti mažas, o atidarę džiaugdamiesi rodo kitiems, ką gavo.

Atidarinėjo dovanas ir Arūnas. Pirmą ėmė didžiausią galvodamas, kad gal šioj bus tylus Sargis. Bet nebuvo. Arūnas jau atidarė visas dovanas — nuo senelių, nuo tetų ir nuo dėdės. Jos jam patiko, bet jis jas visas būtų mielai iškeitęs į Sargį.

Paliko tik viena, maža ir plokščia dėžutė. Arūnui buvo aišku, kad šioje dėžėje Sargio tikrai nebus, bet vistiek įdomu, kas joje yra. Dovana buvo nuo tėčio ir mamos. Plėšia pamažu Arūnas popierį ir pamato, kad paskutinė dovana yra knyga. Atvertęs viršelį, pasiskaito, kad knyga yra apie šunelių priežiūrą. Pora lapų pavertęs, atranda raščiuką nuo tėčio ir mamos, kuriame jie pažada Arūnui nupirkti šuniuką. Bet pirma Arūnas turi atydžiai perskaityti knygą, kad žinotų, kaip reikia šuniuką prižiūrėti.

Arūnas žinojo, kad mama su tėčiu pažadą ištesės. Savo žodžio jie niekuomet nelaužo. Jam dabar reikia tik nuodugniai perskaityti knygą. Šiandien jau per daug privargęs, knygą perskaitys rytoj. Labai meiliai padėkojo tėčiui su mama ir patenkintas nuėjo miegoti. Visą naktį sapnavo Sargius, didelius ir mažus, ir jie visi buvo Arūno. Šių Kalėdų Arūnas ilgai nepamirš.

LINKSMOJI KALĖDŲ DVASIA

Silva Kučėnaitė

Kai belieka tik porą dienų iki Kalėdų, visi skubiai joms ruošiasi. Vieną vakarą, kai mano tėveliai išvažiavo pirkti eglutės, ir aš pradėjau ruoštis.

Nutariau sutvarkyti butą, kad Kalėdų Seneliui būtų smagiau pas mus svečiuotis. Pradėjau tvarkytis! Kad būtų lengviau, pakeičiau šluotą į "šautuvą", kuris "nušovė" visas dulkes. Kempinė tapo "rykliu", kuris "prarijo" visus nešvarius indus. Tada krosnis, ant kurio virė mūsų vakarienė labai supyko. Grąsino viską sudeginti, bet puodams kai "sparnus" prilipdžiau, jie visi gražiai "suskrido" ant stalo. Kai tėveliai grįžo su eglute, butas kvepėjo švara ir eglutės spygliais.

Kai eglutę papuošėme lietuviškais šiaudinukais, ji taip gražiai atrodė. Vėjo bangos glostomi šiaudinukai, sukdamiės ratu, svaigino mane. O vakare, kai uždegėm spalvotas lemputes, ji sužibėjo stebuklingom vaivorykštės spalvom. Ir pradėjau nekantariai laukti Kalėdų ir Kalėdų Senelio. Keletą naktų buvau sapnavus, kad nėra Kalėdų Senelio...

Ilgai laukta atėjo Kūčių diena. Po skaniausių Kūčių ir Bernelių Mišių visa šeima sumigo. Tik aš negalėjau užmigti, vis galvodama apie Kalėdų Senelį. Begalvodama ir užmigau. Sapne mačiau Dievą ir Mariją, laikančią tik gimusį Jėzulį. Šalia stovėjo du angelai, o virš jų skrajojo linksmoji Kalėdų dvasia gardžiai, linksmi juokdamasi.

Jos juokas buvo toks nuoširdus ir užkrečiantis, kad aš ir pabudau besijuokdama. Žėrinti, papuošta eglutė linksmi stovėjo kampe. Aš galvojau, kad ta džiaugsmingai besijuokianti dvasia, tai ir yra Kalėdų Senelio dvasia, visus aplankanti per Kalėdas. Ji visus pradžiugina dovanėlėmis. Pamačius stebuklingai atsiradusias dovanas ir po mūsų eglutės, džiaugiausi, kad Kalėdų dvasia aplankė ir mūsų šeimą.

KŪČIŲ NAKTĮ

Rimas Kūčėnas

Kūčių naktį prisiklausiau visokių pasakų ir padavimų. Pradėjau tikėti, kad iš tikro tą šventą naktį gyvuliai kalba ir visoki keisti dalykai dedasi.

Mano miegamasis kambarys yra antrame aukšte, kur iš tikro yra tik pastogė. Visas antras aukštas naktimis, kuriame tik aš vienas būnu, kartais knibžda visokiais garsais. O Kūčių naktį stogas sniegu apklotas dar baisiau traškėjo.

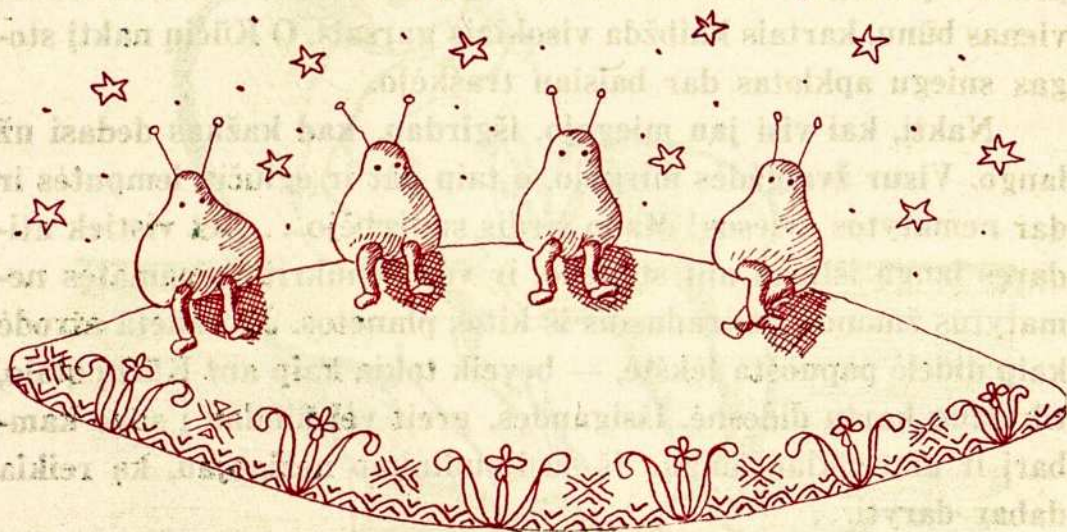
Naktį, kai visi jau miegojo, išgirdau, kad kažkas dedasi už lango. Visur žvaigždės mirgėjo, o taip pat ir eglučių lemputės ir dar nematytos šviesos! Mano širdis sudrebėjo... Bet vistiek atidaręs langą išlipau ant stogelio, ir vos nenukritau, pamatęs nematytus žmones, atsiradusius iš kitos planetos. Jų raketa atrodė kaip didelė papuošta lėkštė, — beveik tokia kaip ant Kūčių stalo, tik daug kartų didesnė. Išsigandęs, greit vėl įlindau į savo kambarį ir užtrenkiau langą. Iš susijaudinimo nežinojau, ką reikia dabar daryti...

Nutariau paskambinti lietuviškiems laikraščiams apie tokią naujieną: "lietuviškais raštais papuošta lėkštė atskrido iš kitos planetos". Nors daug kalbėjau, bet manęs vis nesuprato. Tik pakabinus telefono ragelį supratau, kad iš to išgasčio kalbėjau angliškai, todėl jie ir nesuprato.

Nekantriai bevaikščiodamas po kambarį sugalvojau, kad reikia tada skambinti angliškiems laikraščiams. Bet nors ir jiems daug kalbėjau ir pasakojau, kas čia vyksta, ir jie nesuprato. Tik pakabinus telefono ragelį supratau, kad iš to išgasčio kalbėjau lietuviškai, todėl jie irgi manęs nesuprato.

Pykau ant savęs, kad vis ne tom kalbom kalbu ir nebežinojau kam dabar skambinti. Nutariau pianinu skambinti.

Nuo mano garsaus skambinimo atsibudo mama ir nuvarė vėl miegoti. Kai nuėjau į savo kambarį ir pasižiūrėjau pro langą, mačiau tik žibančias žvaigždes, kalėdiškas lemputes ir didelę dėmę ant balto sniego. Taip ir nežinau, ar tai buvo sapnas, ar tikrai buvo kažkas atskridęs, ar tik keisti dalykai vyksta Kūčių naktį. Aš nemokėjau susikalbėti nei angliškai, nei lietuviškai, o gyvuliai kalba visom kalbom.

1977 METŲ "EGLUTĖS" TURINYS

	nr.	psl.
EILĖRAŠČIAI		
Arnauskaitė, I. —		
Lapai krenta	10	6
Audronė, O.B. —		
Jūreivis	2	9
Voverytė	4	13
Kalėdų džiaugsmas	12	3
Augienė, D. —		
Žemė džiaugias	4	3
Grigaitytė, K. —		
Miškelė	1	21
Kašiubienė, A. —		
Inkilėlis	3	3
Lipčiūtė, D. —		
Vasara	6	3
Dėdės ūkis	6	11
Išminčius	10	20
Pautieniūtė, T. —		
Žvirbliai	3	11
Pempė, T. —		
Dramblys	6	33
Ponas pamidoras	9	18
Šimaitis, V. —		
Žiemos tiltas	1	3
Pasakų šalis	9	3
Ruduo	10	3
Žiema	10	23
Yla, St. —		
Marija	5	29

PASAKOS IR PASAKOJIMAI

Antanaitytė, G. —		
Saldainio kelionė	6	17
Barzdžiūtė, M. —		
Papalnutė	11	4
Čuplinskaitė, M. —		
Senis ir malūnininkas	1	18
Dudėnaitė, L. —		
Gintės svajonė	2	10
Girniuvienė, M. —		
Lapė ir be uodegos graži	3	16
Pasaka	10	10
Jautokaitė, R. —		
Žiburėlis tamsoje	10	17
Kižytė, G. —		
Draugystė	4	14
Lipčiūtė, D. —		
Vis toji mokykla	2	3

Nalivaikaitė-Rowson, Z. —		
Agytė ir Sagutis	6	4
Narūnė, J. —		
Daktaras Jonas		
Basanavičius	4	28
Šalčiuvienė, L. —		
Ingridos sniego kamuoliukas	1	14
Šatrijos Ragana —		
Antaniukas	12	10
Tamulaitis, V. —		
Aldutės paršiukas	9	4

VAIZDELIAI IR VAIDINIMAI

Paškevičienė, A. —		
Kalėdų svečias	11	28
Regienė, I. —		
Ką mes žinome apie Lietuvą	1	30

VERTIMAI

Arajs, T. —		
Mažoji eglutė	12	18
Jankauskaitė, B. —		
Geraširdis liūtas (atpasakota iš prancūzų kalbos)	6	12
Williams, M. —		
Aksominis zuikutis I	4	6
Aksominis zuikutis II (vertė N. Gražulienė ir J. Binderienė)	5	8

GAMTA IR APLINKA

Grigaitienė, I. —		
Bitės	1	4
Žiemos miegas	2	24
Inkilai	3	4
Kelionė į Meksiką I	4	18
Meksikoje II	5	24
Meksikoje III	6	26
Kraujo lašas	9	21
Lapai	10	4
Skęsta ar plaukia?	11	24
Per Kalėdas	12	24

MUZIKA IR DAINOS

nr. psl.

Mažeikaitė-Utz, M. —

Lietuvių liaudies instrumentai	1	11
Himnas	2	16
Kanklės	3	12
Dainelės	4	28
Dainos	5	22
Dainos	6	22
Dainos	10	25
Kalėdinės giesmės	11	5

DARBELIAI**Zubinienė, J. —**

1, 26; 2, 28; 3, 29 4, 16; 5, 16; 6, 18;
9, 20; 10, 7; 11, 8.

DAILĖ

nr. psl.

Rosales, J. —

Čiurlionis ir vaikai 9 30

GALVOSŪKIAI**Šalčiuvienė, L. —**

Žiemos galvosūkis	1	8
Gedimino stulpų galvosūkis	2	20
Galvosūkiai	3	8
Balandžio galvosūkis	4	25
Galvosūkiai	5	18
Birželio galvosūkis	6	37
Galvosūkiai	10	28
Galvosūkiai	11	20

EGLUTĖ nori atkelti pas jus 1978 metais.

Neužmirškite atsiųsti \$7.00.

VISIEMS LINKIME

ŠVIESIŲ ŠV. KALĖDŲ IR GIEDRIŲ

1978 METŲ!

Eglutės Redakcija ir Administracija